CHOVATEĽSKÝ PORIADOK SKJ

I. Úvodné ustanovenie

1. Chovateľský poriadok Slovenskej kynologickej jednoty korešponduje s Medzinárodným chovateľským poriadkom FCI. Platí pre všetky členské organizácie SKJ.
2. Hlavnou zásadou chovateľského poriadku je umožniť chovať iba s geneticky a funkčne zdravými, povahovo pevnými čistokrvnými jedincami, ktorí sú zapísaní v plemenných knihách alebo registroch uznávaných FCI a ktorí spĺňajú kritéria stanovené príslušným chovateľským klubom.
3. Dedične zdravý pes v zmysle tohto chovateľského poriadku je ten, ktorý prenáša znaky štandardu a typu plemena, povahu a výkonové vlastnosti typické pre dané plemeno, nemá žiadne podstatné dedičné chyby, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť funkčné zdravie jeho potomstva. Chovatelia a chovateľské kluby nemajú zvýrazňovať plemenné znaky, ktoré by mohli následkom extrémneho vývoja nepriaznivo ovplyvniť funkčné zdravie jedincov daného plemena.
4. V chove sa nesmú používať psy s prejavom agresivity na človeka, ako aj s vylučujúcimi chybami, ako sú poruchy charakteru, vrodená hluchota alebo slepota, zajačí pysk, rázštep podnebia, výrazné chyby chrupu alebo anomálie čeľuste, PRA, epilepsia, kryptorchizmus, monorchizmus, albinizmus, chybné farby a zistená dysplázia bedrového kĺbu ťažkého stupňa.
5. Členské subjekty SKJ a jednotlivé chovateľské kluby sú povinné zaznamenávať známe dedičné chyby, napríklad DBK alebo PRA, metodicky ich potierať, neustále zaznamenávať ich vývoj a na základe požiadavky SKJ o nich poskytnúť správu.
6. Komerčným obchodníkom so psami a komerčným chovateľom psov sa chov v rámci Slovenskej kynologickej jednoty nepovoľuje.

II. Chovateľské kluby

1. Za chov jednotlivých plemien sú zodpovedné príslušné chovateľské kluby na základe poverenia SKJ a jej príslušnej členskej organizácie. Správou plemena poverené chovateľské kluby zodpovedajú za riadenie chovu, poradenskú činnosť v chove a kontrolu chovu. Chov a rozvoj plemien psov musí vychádzať z dlhodobých cieľov a rozumných zásad, tak aby chovom nedochádzalo ku vzniku chorôb, povahových chýb či nedostatku výkonových schopností. Chov musí slúžiť cieľu zachovania a pokiaľ možno i rozširovania genetickej rôznorodosti plemien. Pri poverení príslušného chovateľského klubu pre účely správy plemena a pri odňatí tohto poverenia sa prihliada na okolnosti, ktoré majú vplyv na dosahovanie dlhodobých cieľov a predpoklad spôsobilosti tieto ciele a zámery napĺňať.
2. Chovateľské kluby sú zastrešené SKJ prostredníctvom členských organizácii SKJ. Pre jedno plemeno môže existovať v rámci Slovenska iba jeden chovateľský klub, ktorý v zmysle poverenia zodpovedá svojej materskej organizácii a SKJ za rozvoj a zodpovedné riadenie chovu daného plemena.
3. Pri správe plemena je žiadúce, aby chovateľský klub vykazoval: spôsobilosť a predpoklady na dosahovanie spoločných dlhodobých cieľov, schopnosť tieto ciele a zámery napĺňať, záujem a schopnosť aktívne spolupracovať, spoľahlivosť a vôľu rešpektovať normy, ktorými je viazaný. Uznesenie o poverení na správu plemena, a v prípadoch ak chovateľský klub nevykazuje požadovanú spôsobilosť, aj uznesenie o odňatí poverenia na správu plemena vydáva prezídium SKJ alebo strešnej organizácie dotknutého chovateľského klubu (v prípade SPZ - Plénum Kynologickej rady SPZ). Návrh na prerokovanie uznesenia o odňatí správy plemena môže byť podaný valnému zhromaždeniu organizácie, ktorá toto uznesenie vydala (v prípade SPZ – Prezídium SPZ) a to najneskôr do 15 dní od doručenia oznámenia chovateľskému klubu, inak sa naň neprihliadne. Ak je dotknutým chovateľským klubom riadne a včas podaný návrh na

prerokovanie, Valné zhromaždenie (Prezídium SPZ) návrh prerokuje a v hlasovaní jednoduchou väčšinou rozhodne o tom, či poverenie na správu plemena bude ponechané, alebo odňaté. Na základe ďalších vykazovaných výsledkov môže byť dotknutý chovateľský klub v nasledujúcich obdobiach opätovne poverený správou plemena.

4. Je povinnosťou všetkých chovateľských klubov v súlade s týmto chovateľským poriadkom a zápisným poriadkom spracovať vlastné chovateľské poriadky, v ktorých budú stanovené chovateľské ciele pre konkrétne plemeno/plemená, ktoré zastrešujú. V týchto poriadkoch je potrebné primerane zohľadniť exteriér, povahové a výkonové vlastnosti špecifické pre jednotlivé plemená.
5. Záujemca o chov nesmie byť nútený k členstvu v chovateľskom klube, ktorý dané plemeno zastrešuje. Chovný jedinec však musí splniť podmienky chovnej spôsobilosti stanovené chovateľským klubom bez ohľadu na to, či majiteľ chovného jedinca je alebo nie je členom klubu. Pri splnení podmienok chovnej spôsobilosti a dodržiavaní pravidiel chovu a etických princípov stanovených klubom, je chovateľský klub povinný zabezpečiť rovnaký servis členom i nečlenom. V prípade poskytovania služieb nečlenom klubu, môžu byť v cene služieb zohľadnené pre nečlenov náklady klubu, vyplývajúce zo zabezpečenia úloh pri riadení chovu a zabezpečovaní činnosti klubu. Ceny služieb pre nečlenov klubu však nesmú byť likvidačné. Odporúča sa chovateľským klubom upraviť si vzťahy s chovateľmi – nečlenmi klubu zmluvne.

III. Chovateľ, majiteľ a držiteľ

1. Chovateľom daného jedinca je majiteľ chovnej suky v čase rodenia šteniat, z ktorých daný jedinec pochádza. Potomstvo suky sa registruje na jeho chovateľskú stanicu.
2. Majiteľ daného jedinca je fyzická alebo právnická osoba v ktorej majetku sa jedinec nachádza. Za majiteľa sa považuje tá osoba, ktorá zviera získala právoplatne, je teda nepochybne majiteľom psa a môže toto vlastníctvo preukázať platným preukazom o pôvode psa.
3. Držiteľ psa alebo suky je fyzická alebo právnická osoba, u ktorej sa daný jedinec fyzicky nachádza a je v jej starostlivosti a ošetrovaní a je majiteľom daného jedinca oprávnená k jeho držbe.
4. Držiteľom chovného psa je alebo majiteľ chovného psa, alebo tá osoba, ktorá je majiteľom oprávnená, aby chovného psa využila k pláreniu sučiek.
5. Vzájomné práva a povinnosti vlastníkov chovných psov a sučiek môže upravovať chovateľský poriadok príslušného subjektu. Kde takéto ustanovenia chýbajú, platí chovateľský poriadok SKJ a zápisný poriadok SKJ a medzinárodný chovateľský poriadok FCI.
6. Chovateľom a vlastníkom chovných psov, alebo ich oprávneným držiteľom sa naliehavo odporúča pred každým plánovaným párením dojednať si písomne vzájomné dohody a zvlášť vo veci finančných záväzkov dojednať jasné podmienky.

IV. Doprava a strava sučky

Majiteľovi chovnej sučky sa odporúča, aby ju priviezol k psovi osobne, alebo tým poveril dôveryhodnú osobu. Pokiaľ zostáva sučka niekoľko dní u držiteľa psa, všetky náklady s tým spojené, ako kŕmenie, ubytovanie, prípadné veterinárne ošetrenie, poprípade i škody, ktoré by sučka v odchovnom zariadení držiteľa psa spôsobila sú k ťarche majiteľa sučky. Dopravu sučky späť taktiež hradí jej majiteľ.

V. Povinné ručenie

So zreteľom na zákonné ustanovenia, platí v zmysle tohto ustanovenia ako ručiteľ zvieraťa za škody spôsobené tretím osobám tá osoba, ktorá zvieraťu v dobe škody poskytuje pobyt a starostlivosť. Príslušný majiteľ alebo držiteľ chovného psa sa zaväzuje túto okolnosť zobrať do úvahy pri uzatvorení osobného povinného ručenia.

VI. Smrť sučky

V prípade uhynutia sučky počas jej pobytu u držiteľa chovného psa, nechá tento na svoje náklady zistiť príčinu uhynutia veterinárnym lekárom. Majiteľovi sučky podá správu o smrti sučky čo najrýchlejšie a oznámi príčinu uhynutia. Pokiaľ si majiteľ praje vidieť mŕtvu sučku, musí k tomu dostať príležitosť. Pokiaľ smrť nastala zjavne zavinením držiteľa psa, je tento povinný uhradiť majiteľovi sučky škodu. Pokiaľ nemá držiteľ psa zavinenie na uhynutí sučky, je majiteľ sučky povinný uhradiť držiteľovi psa všetky náklady, ktoré mu s uhynutím sučky vznikli.

VII. Voľba psa

Držiteľ chovného psa sa zaväzuje, že sučku nepripustí iným ako predpokladaným psom. Pokiaľ pes odmieta sučku pripustiť, smie byť sučka pripustená iným psom len so súhlasom majiteľa sučky.

Nie je povolené pripustiť sučku v priebehu jedného honcovania dvoma alebo viacerými psami. Vo výnimočnom prípade, ak sa tak stane, chovateľ túto skutočnosť musí uviesť do žiadosti o zápis šteniec do plemennej knihy. Žiadosť musí byť bezpodmienečne doručená plemennej knihe do 3 mesiacov od dátumu narodenia šteniat. Ku žiadosti musia byť doložené DNA profily všetkých zúčastnených jedincov. Pôvody všetkých zapisovaných šteniat musia byť overené DNA testami. Všetky DNA testy šteniat musia byť urobené v akreditovanom laboratóriu, ktoré určí plemenná kniha. Vydanie preukazov o pôvode je podmienené písomným súhlasom chovateľského klubu a organizácie vedúcej čiastkovú plemennú knihu, v ktorej je dané plemeno zapisované. Všetky náklady na DNA testy, súvisiace vyšetrenia a ostatné potrebné úkony sú vykonávané na účet chovateľa.

V prípade, že majiteľ chovnej sučky FCI neuznaného plemena chce páriť so psom, ktorý nemá preukaz o pôvode vydaný FCI uznanou plemennou knihou, musí požiadať prostredníctvom chovateľského klubu o súhlas s párením príslušnú strešnú organizáciu, ktorá zastrešuje dané plemeno. Súhlas s párením podlieha súhlasu chovateľského klubu a nie je nárokovateľný.

VIII. Chybné párenie

1. Pri neplánovanom spárení iným psom ako dohodnutým, je držiteľ psa, ktorý má sučku vo svojej starostlivosti, povinný nahlásiť túto skutočnosť majiteľovi sučky a je povinný uhradiť všetky náklady vzniknuté v súvislosti s nežiaducim párením.
2. Po neplánovanom párení nepredpokladaným psom, nie je ďalšie párenie dohodnutým psom dovolené. Držiteľ chovného psa nemôže v takomto prípade vznášať proti majiteľovi sučky žiadne nároky.

IX. Potvrdenie o párení

1. Správne a plne prevedené párenie potvrdzuje držiteľ psa vystavením potvrdenia o párení. Potvrdzuje v ňom svojím podpisom, že bol očitým svedkom párenia.
2. Príslušná plemenná kniha predpisuje formuláre, v ktorých je vrh zapisovaný a je povinnosťou majiteľa sučky tieto formuláre obstarať, riadne vyplniť a predložiť držiteľovi psa k podpisu.

   Toto potvrdenie o párení musí v každom prípade obsahovať:

   a) meno a číslo zápisu plemennej knihy chovného psa
   b) meno a číslo zápisu plemennej knihy chovnej sučky
   c) meno a adresu majiteľa prípadne držiteľa chovného psa
   d) meno a adresu majiteľa chovnej sučky v dobe párenia eventuálne dátum získania sučky
   e) miesto a dátum uskutočneného párenia
   f) podpisy držiteľa psa a majiteľa sučky
   g) pokiaľ správca plemennej knihy požaduje pre zápis šteniat overenú fotokópiu

alebo overený výpis z plemennej knihy vzťahujúci sa ku chovnému psovi, musí držiteľ psa poskytnúť takýto dokument majiteľovi sučky bezplatne.

X. Náhrada za párenie

1. V prípade, ak bola dohodnutá splatnosť náhrady za párenie ihneď po jeho uskutočnení, majiteľ psa je oprávnený podpísať potvrdenie o uskutočnenom párení až po zaplatení dohodnutej náhrady za párenie. Zadržanie sučky ako zástavy je zakázané.
2. Pokiaľ sa dohodnutý pes z nejakého dôvodu nepári, alebo sučka nie je k páreniu ochotná, takže k páreniu nedošlo, má majiteľ psa napriek tomu právo na úhradu nákladov, nie však na čiastku dohodnutú za párenie.
3. Mimo dohodnutej čiastky nemá majiteľ psa žiadne právo požadovať od majiteľa sučky potomkov psa. Obzvlášť nemá žiadny právny nárok na prenechanie šteňaťa. Pokiaľ je však prenechanie šteňaťa dohodnuté ako náhrada za párenie, je potrebné túto dohodu písomne potvrdiť ešte pred párením. V prípade takej dohody musia byť bezpodmienečne zohľadnené nasledujúce body:
    a) doba výberu šteňaťa majiteľom psa
    b) doba odovzdania šteňaťa majiteľovi
    c) doba, do ktorej si majiteľ psa musí šteňa vybrať (po plynutí ktorej právo na výber šteňaťa zaniká)
    d) doba, do ktorej majiteľ psa musí šteňa prevziať (po uplynutí ktorej právo na prevzatie šteňaťa zaniká)
    e) ustanovenia týkajúce sa výdavkov na dopravu
    f) zvláštne ustanovenia pre prípad, že sučka vrhne len mŕtve šteňatá, alebo len jediné šteňa, alebo keď vybrané šteňa pred odberom uhynie

XI. Neoplodnenie sučky

1. Po správne prevedenom párení sa poskytnutý výkon psa považuje za dokonaný a tým vzniká predpoklad pre plnenie dohodnutej náhrady za párenie. Tým sa neposkytuje záruka oplodnenia sučky. Záleží na uvážení majiteľa psa, či v prípade neoplodnenia sučky poskytne ďalšie párenie bezplatne, alebo časť peňazí za párenie vráti. Tieto dohody musia byť pred párením písomne uvedené v zmluve o párení.
2. Dohodnuté právo na párenie zdarma zaniká zásadne uhynutím psa, zmenou jeho majiteľa, alebo uhynutím sučky.
3. Pokiaľ sa preukáže (vyšetrením spermií psa), že pes bol v dobe párenia neplodný, vráti sa majiteľovi sučky čiastka zaplatená za párenie.

XII. Umelé oplodnenie

1. Umelé oplodnenie nie je dovolené previesť u psov, ktorí sa predtým nereprodukovali prirodzeným spôsobom. V ojedinelých prípadoch (keď sa len pes alebo len suka predtým nerozmnožovali prirodzeným spôsobom) môže členská organizácia SKJ poverená vedením čiastkovej plemennej knihy povoliť výnimky, na základe odporúčania príslušného chovateľského klubu.
2. Náklady spojené s odobratím ejakulátu a vykonaním inseminácie hradí majiteľ sučky. Veterinár, ktorý inseminániu vykonáva, potvrdzuje v odporúčaní na párenie, že sučka bola oplodnená inseminačnou dávkou od vybraného psa. Veterinárny lekár je povinný vydať majiteľovi suky osvedčenie o vykonaní inseminácie. V tomto osvedčení musí byť uvedené miesto a doba umelého oplodnenia, meno a číslo zápisu psa, od ktorého bola použitá inseminačná dávka, meno a číslo zápisu plemennej knihy sučky a meno a adresa majiteľa sučky. Veterinárny lekár, ktorý psovi odobral ejakulát, musí potvrdiť správcovi plemennej knihy, v ktorej sa budú šteňatá zapisovať, že inseminačná dávka, pochádza od dohodnutého psa.
3. Majiteľ psa, ktorému bol odobratý ejakulát je povinný majiteľovi sučky osvedčiť párenie v odporúčaní na párenie. Ďalej musí majiteľ, eventuálne držiteľ psa, poskytnúť majiteľovi

sučky zdarma potrebné informácie, týkajúce sa krycieho psa vrátane rozboru DNA urobeného v akreditovanom laboratóriu.

4. Chovný pes a taktiež jeho inseminačné dávky sa považujú za majetok. Pri odbere ejakulátu a jeho uchovávaní (hlbokozmrazenom) musí byť preto vlastníctvo inseminačných dávok písomne špecifikované. V dokumentácii je potrebné uviesť – dátum odberu, počet inseminačných dávok, identifikácia dávok, miesto skladovania, identifikácia chovného psa a majiteľa inseminačných dávok. Zároveň je majiteľ chovného psa povinný dať urobiť DNA profil psa, od ktorého sú inseminačné dávky uchovávané.
5. Majiteľ inseminačných dávok musí poskytnúť SKJ, resp. príslušnému chovateľskému klubu, informácie o dátume odberu spermií, identifikácii dávok, mieste skladovania a o identifikácii chovného psa vrátane jeho DNA profilu.
6. Inseminačné dávky sa môžu použiť iba v prípade, ak sú splnené všetky podmienky uvedené v tomto chovateľskom poriadku týkajúce sa párenia a najmä je potrebné zabezpečiť, že zmrazené inseminačné dávky budú použité iba pre suky registrované v plemenných knihách uznaných FCI.
7. Pri predaji chovného psa alebo prevode práv na jeho chovné využitie, musí majiteľ psa poskytnúť druhej strane všetky informácie o už odobratom ejakuláte a zmrazených inseminačných dávkach. Samotné inseminačné dávky môžu byť predmetom samostatnej kúpnej zmluvy, alebo môžu byť predávané spolu so psom. Presné podrobnosti by sa mali dohodnúť zmluvne medzi dotknutými stranami.
8. Majiteľ inseminačných dávok je oprávnený podpísať osvedčenie o párení. Majiteľ inseminačných dávok musí poskytnúť majiteľovi suky informácie o dátume odberu ejakulátu, identifikácii dávok a o identifikácii chovného psa vrátane jeho DNA profilu.

XIII. Postúpenie práva chovu

1. Ako chovateľ vrhu vystupuje spravidla majiteľ sučky v dobe párenia. Právo k chovnému využitiu sučky alebo psa môže byť zmluvne postúpené tretej osobe.
2. Postúpenie práva chovu musí byť v každom prípade prevedené písomne a to pred predpokladaným párením. Písomné postúpenie práva chovu sa musí včas hlásiť príslušnému správcovi plemennej knihy, tiež chovateľskému klubu príslušného plemena. Musí byť priložené i k žiadosti o zápis vrhu. Postúpenie práva chovu musí zreteľne popisovať všetky práva a povinnosti oboch zmluvných strán.
3. Ten, kto dočasne preberá sučku k chovnému využitiu, sa v zmysle tohto poriadku považuje po dobu od párenia do odstavenia šteniat za majiteľa sučky.
4. Pokiaľ nebolo dohodnuté inak, považuje sa pri prevode vlastníctva gravidnej sučky nový majiteľ automaticky za chovateľa nastávajúceho vrhu.

XIV. Podklady

Chovateľský poriadok SKJ sa plne stotožňuje so znením medzinárodného chovateľského poriadku FCI, podľa ktorého potomkovia dvoch čistokrvných rodičov rovnakého plemena, ktorí majú preukazy o pôvode vystavené plemennou knihou uznávanou FCI, a nie sú v nich uvedené obmedzujúce ustanovenia, ktoré im neumožňujú použitie v chove, čistokrvnými psami a majú nárok na preukazy o pôvode uznávané FCI. Obmedzujúce ustanovenia môžu byť zrušené iba čiastkovou plemennou knihou, ktorá preukaz o pôvode psa vydala. So zreteľom na chovateľský poriadok FCI však právomoc a zodpovednosť za chov spočíva na členskom štáte, alebo zmluvnom partnerovi FCI, ktorí sú povinní vypracovať vlastné chovateľské pravidlá. Podmienky pre chovné využitie jedincov na čistokrvnú plemenitbu sú preto v plnej kompetencii príslušného chovateľského klubu, ktorý na území Slovenskej republiky na základe poverenia SKJ, alebo jej príslušnej členskej organizácie nesie zodpovednosť za správu plemena, resp. plemien, ktoré zastrešuje.

1. Šteňatá sa predávajú, alebo sa iným zákonným spôsobom prevádzajú vlastnícke práva fyzickým alebo právnickým osobám, na ich meno sa vystavuje v prípade potreby aj exportný preukaz o pôvode. V žiadnom prípade sa nesmú predávať sprostredkovateľom a obchodníkom so psami. Chovateľ je povinný viesť evidenciu nadobúdateľov šteniat (meno a adresu) a archivovať ju minimálne 10 rokov.

2. Preukazy o pôvode psov uznávané FCI sa považujú za platný doklad o pôvode, nie však za osvedčenie o vlastnostiach zapísaného psa.

XV. Zápis šteniat do plemennej knihy

1. Každé šteňa musí byť pred zápisom do plemennej knihy SKJ označené trvalým a nesfalšovateľným označením, ktoré uvedie plemenná kniha trvalým spôsobom do Preukazu o pôvode.
2. Trvalé označenie, v prípade zavedenia mikročipu, môže vykonať v zmysle zákona o veterinárnej starostlivosti iba veterinárny lekár, ktorý potvrdí vykonanie tohto úkonu do Prihlášky na zápis vrhu.
3. Majiteľ suky a chovateľskej stanice musí mať trvalý pobyt na Slovensku. Matka vrhu musí byť zapísaná do SPKP a súčasne musí spĺňať podmienky chovnej spôsobilosti stanovené príslušným chovateľským klubom. Otec vrhu musí spĺňať podmienky chovnej spôsobilosti toho členského štátu alebo zmluvného partnera FCI, v ktorom má trvalý pobyt jeho majiteľ a súčasne u ktorého je tento rodič zapísaný do plemennej knihy.
4. Podľa chovateľského poriadku FCI sa šteňatá zapisujú do plemennej knihy krajiny, v ktorej má majiteľ sučky trvalý pobyt (résidence habituelle), a na jeho chovateľskú stanicu. V prípade nemožnosti právneho určenia trvalého pobytu, má majiteľ sučky právo na vrh a zápis vrhu na Slovensku v prípade, ak sa tu zdržuje v dobe párenia, za predpokladu splnenia nasledujúcich požiadaviek:
    a. Majiteľ musí splniť požiadavky SKJ a príslušného chovateľského klubu.
    b. Majiteľ musí predložiť osvedčenie vydané príslušným miestnym úradom v mieste pobytu, osvedčujúce neprerušenú dĺžku pobytu v krajine po dobu aspoň 6 mesiacov.
5. Po splnení vyššie uvedených požiadaviek zapíše SKJ vrh na svojom území do svojej plemennej knihy, vydá šteňatám preukazy o pôvode s uvedením chovateľskej stanice majiteľa a jeho adresou pobytu.
6. Výnimky sú povolené pre chovateľov čistokrvných psov, ktorí žijú v krajine, ktorá nevedie plemennú knihu uznávanú FCI. Taký chovateľ smie nechať vrh zapísať aj na Slovensku, i keď tu nemá trvalý pobyt, avšak tiež za dodržania podmienok chovateľského ako i zápisného poriadku SKJ a príslušného chovateľského klubu.
7. Preukazy o pôvode, ktoré slúžia ako rodné listy, sa vystavujú len pre jedincov s presne stanoveným pôvodom. Pre jeden vrh sa sučka pripúšťa jediným a to uvedeným psom. V prípade akýchkoľvek odchýlok organizácia, vedúca plemennú knihu, alebo chovateľský klub môžu na náklady chovateľa dať overiť pôvod pomocou testov DNA.
8. V prípade pochybností v dôsledku podaného oznámenia treťou osobou môže organizácia vedúca plemennú knihu, alebo chovateľský klub na základe jej pokynu, alebo z vlastného rozhodnutia nariadiť chovateľovi stanoviť pôvod jedinca pomocou rozboru DNA na náklady tohoto chovateľa. Ak má organizácia, vedúca plemennú knihu, alebo chovateľský klub začať v danej veci konanie na podnet tretej osoby (oznamovateľa), je oznamovateľ povinný vopred zložiť zábezpeku (kauciu) pre účely paušálnej náhrady výdavkov na rozbor DNA vo výške 150.- Eur na každého jedinca, ktorého pôvod je potrebné preveriť. Ak sa na základe stanovenia pôvodu pomocou rozboru DNA pochybnosť oznamovateľa nepotvrdí, paušálna zábezpeka sa oznamovateľovi nevracia, táto prepadá a považuje sa za spotrebovanú. Zo zábezpeky sú následne uhradené i náklady chovateľa na rozbor DNA, ktoré týmto nahrádza oznamovateľ. V prípade, ak sa pochybnosť o pôvode daného jedinca v zmysle podaného oznámenia potvrdí, zábezpeka je vrátená oznamovateľovi a náklady spojené so stanovením pôvodu hradí chovateľ.
9. Chovateľ je povinný zapísať všetky čistokrvné vrhy z jeho chovateľskej stanice v plemennej knihe. Všetky vrhy sa zapisujú úplné; to znamená, že sa zapisujú všetky žijúce šteňatá, ktoré boli odchované až do okamihu podania žiadosti o zápis vrhu. Žiadosť o zápis vrhu musí byť podaná do 3 mesiacov od dátumu narodenia šteniat, okrem výnimiek schválených chovateľským klubom a vrcholným orgánom členskej organizácie SKJ na základe písomnej žiadosti chovateľa. Dodatočný zápis šteniat nie je povolený.
10. Nie je povolené zapísanie vrhu do viac ako jednej plemennej knihy a nie je povolené

žiadať o zapísanie vrhu u organizácie, ktorá nie je členskou organizáciou v rámci štruktúr FCI.

11. V prípade, že plemennej knihe budú doručené nečitateľné alebo nevierohodné podklady k vystaveniu preukazov o pôvode, má plemenná kniha právo vyžadovať nové doklady.

XVI. Chovateľský poriadok chovateľských klubov

1. Chovateľské poriadky chovateľských klubov môžu prekračovať vo svojich požiadavkách požiadavky chovateľského a zápisného poriadku SKJ, nesmú však obsahovať žiadne ustanovenia, ktoré by boli v rozpore s chovateľským poriadkom SKJ a Medzinárodným chovateľským poriadkom FCI.

XVII. Sankcie

1. V prípade porušenia chovateľského poriadku prijatého klubom, môže chovateľský klub navrhnúť čiastkovej plemennej knihe pozastavenie zapisovania vrhov na registrovaný názov chovateľskej stanice príslušného chovateľa na dobu určitú, resp. neurčitú. Disciplinárny orgán príslušnej členskej organizácie SKJ je povinný neodkladne rozhodnúť v danej veci. Zákaz chovu sa môže vysloviť i na chovne spôsobilé jedince v držaní majiteľa tejto chovateľskej stanice. V tom prípade nesmú byť títo jedinci počas doby zákazu využití v chove, predvedení na chovateľských prehliadkach a výstavách, ani zapožičaní k využitiu v chove. Pri prevode vlastníckeho práva k jedincovi, na ktorého sa vzťahuje uvedený zákaz, je jeho majiteľ ako disciplinárne stíhaná osoba povinná o tejto skutočnosti upovedomiť aj nového majiteľa a oboznámiť ho s obmedzeniami, vzťahujúcimi k danému jedincovi po stanovenú dobu.
2. V prípade zistenia závažného porušenia, resp. opakovaného porušenia chovateľských poriadkov platných v SKJ a FCI, môže o treste rozhodnúť aj priamo členská organizácia SKJ, resp. prezídium SKJ.
3. Vo všetkých prípadoch sa príslušný chovateľ môže odvolať na odvolací orgán, ktorý je povinný rozhodnúť o potvrdení alebo zrušení trestu na najbližšom zasadnutí.

XVIII. Záverečné ustanovenia

1. Výklad Chovateľského poriadku SKJ je v kompetencii Prezídia SKJ.
2. Tento Chovateľský poriadok SKJ je platný odo dňa 5.6.2024 a všetky subjekty SKJ sú povinné ho dodržiavať.

Schválené na zasadnutí Valného zhromaždenia SKJ dňa 05.06.2024.
Najnovšie zmeny sú vyznačené červenou farbou.